

“ DOBRAXE NA ESCOLA ”

A miña primeira impresión foi extraña. Non imaxinaba que facer dobraxe sería así. O dos “tiks”, esas partes pequeniñas nas que se divide o guión... Sinceramente eu esperaba algo menos profesional; pòr exemplo que nos ensinaran como se dobra (pero a parte teórica, non a práctica). Non me esperaba o de dobrar nós unha película.

Esto da dobraxe é moi diferente ó que me esperaba. Eu pensaba que o que se facía era todo de seguido, non por partes moi pequenas.

Gustoume moito dobrar unha parte da película, sentíanme ben, pero un pouco nerviosa. O que máis gustoume foi escoitar todo o que fixemos (nós e Rosa, a profesora) e como non dobramos toda a película, ver a diferenza entre nós e os que dobraron antes a película para ensinarnos a entonación, e como se dicía.

Carmen Fernández Margusino

Eu esperaba máis ou menos o que pasou, pois primeiro ensináronnos como se facía, os nomes dos textos... A primeira en probar foi Rosa. Saíulle moi ben. Logo, tocounos a nós: dobramos un corto de Bob Esponxa. O que non esperaba é que nos fixeran unha pequena actuación con títeres. O certo é que lles saía moi ben.

A dobraxe é moi divertido, e faise moi a miúdo, pois as series que veñen doutros países, como Xapón, hai que dobralas ao noso idioma. Primeiro, o director do centro de dobraxe de aquí chama a Xapón, e pídelles que lle envíen a serie en papel. Cando chega, como está en xaponés, o director manda a serie a un tradutor para que a traduza ao noso idioma. Cando o tradutor acaba, volve a mandala ao centro de dobraxe. Logo, o director chama a uns actores para que interpreten as voces. Cando acaban, publican a serie nun canal de televisión e listo. A verdade é que me parece que é bastante cansino, pero ao final, é divertido.

Cando acabaron de ensinarnos todo o proceso, empezamos a dobrar un corto que fixeran eles de Bob Esponxa. Primeiro ensináronnos que son os “takes”, tres oracións. Hai moitos “takes” nunha serie. Logo, dividíronnos en tres grupos. En cada “take” un representante de cada grupo saía e grababa a súa voz como un personaxe da serie. Como non había para todos, algúns quedábanse sen facelo. Foi o máis divertido.

A miña voz soaba moi rara e o señor explicounos que era normal, pois a nosa voz escoitábase por un altavoz, e non era a nosa voz normal.

Foi unha experiencia única, e foi moi interesante.

Mencía Luis González

Eu esperabame algo parecido, que nos enseñarian como se dobra pero non me esperaba que fóramos a dobrar nós. Xa sabía o que era a dobraxe, pero non que era por parágrafos e que custara tanto. Antes da actividade sempre dicía como tardan tanto en dobrar a película. Case todo o que vemos está dobrado e require moito traballo ao que non se lle dá a importancia que merece.

Eu tiven a sorte de poder participar como actriz e foi moi divertido, pero era difícil entrar a tempo. Se un fragmento de Bob Esponxa é complicado, unha película ou unha serie debe ser complicadísimo. Non volverei dicir: “como tardan en poñer os novos capítulos; e moi sencillo. non custara tanto”. Iso é unha mentira máis grande que unha casa, pois hai moito esforzo detrás de cada serie ou película.

Cando me oín pareceume que tiña unha voz estraña e non puíden aguantar a risa. E ao oír todas as escenas xuntas foi moi gracioso na miña opinión. Rosa foi a que mellor o fixo, soaba natural e ademais entrou no momento e iso que era unha frase fora de escena; fíxoo a primeira. Foi unha

actividade moi divertida, rinme moito, aprendín moitísimo, descubrín o traballo, o tempo e o esforzo na dobraxe. Nunca o olvidarei. Foi unha experiencia inolvidable. Sempre será un dos moitos recordos que me levarei desta magnífica escola cuns magníficos compañeiros. Encantoume.

Paula María

Fai tempo fun cos meus compañeiros a unha actividade de dobraxe. Eu esperaba unha actividade aburrida sen ningunha sorpresa, pero unha vez alí sorprendeume moito que algo como a dobraxe fose tan divertido.

Cando chegamos eu ía coa idea de que os monitores falaran da historia da dobraxe, a súa orixe...

E non foi así; ensinaronnos a dexándonos dobrar un episodio de “ **BOB ESPONXA**” .

Para min foi unha experiencia moi emocionante e divertida e incluso graciosa; o máis emocionante foi escoitarme. Nunca pensei ca dobraxe poidera ser tan divertida, foi unha experiencia única, disfruteina moito e creo cos meus compañeiros tamén.

FOI XENIAL!!!!

Sofía Grande Fernández

Eu esperaba unha actividade bastante aburrida, na que os monitores só ían a falarnos da orixe e da historia da dobraxe, polo que sorprendeume moito que participáramos dobrando nun pequeno episodio de Bob Esponxa. Creo que todos levábamos unha idea absolutamente errónea sobre a actividade, porque foi moi divertida.

A dobraxe pareceume moi interesante e divertida, ademais de moi útil, xa que grazas a ela podemos entender perfectamente as series, os debuxos animados e os programas grabados orixinalmente noutros idiomas.

É unha experiencia moi divertida e emocionante; darlle voz a un personaxe é inédito, polo menos a min gustoume moitísimo, podería facelo todo o día.

Escoitarnos ó final da actividade foi moi gratificante, todos o fixéramos moi ben! Dábanche ganas de rir cando escoitabas a túa voz.

FOI UNHA EXPERIENCIA ÚNICA!!!!

Paula Cueto Vázquez

De camiño tiña moita curiosidade por saber como fan as dobraxes e como sería a escola onde nos ensinarían como se fai unha dobraxe. Ao chegar a escola quedeime impresionado coa escola e pola aula na que o explicaron. Non me esperaba que fosemos saír pero si. A dobraxe consistía en quitarlle a voz aos personaxes e dicir o que dirían os personaxes ao mesmo tempo e mesma entonación. Eu non o dobrei, entón non sei o que se sente pero si o oír os compañeiros nótase que cambia un pouco a voz. Ó final oímos todo o que rodamos e quedou moi ben.

Pablo Mulé Pumar

Eu esperaba algo moi parecido a iso e pareceume unha idea moi divertida e orixinal.

Sinceramente a dobraxe foi moi boa e a obra moi divertida, sobre todo a primeira impresión ca obra dos bonecos e os ritmos que eles facían.

Eu aunque non participase escoitei ós meus compañeiros dobrar; estiveron moi ben e creo que a experiencia foi positiva .

Se houberse máis excursións así eu iría porque ademais de divertidas nos ensinan cousas de ese mundo que nós coñecemos tan pouco e como facelo todo ben.

Ademais foi bastante divertido escoitalos e que case todos participásemos e non solo nós tamén Rosa, que participou ó principio sendo a profesora de Bob Esponxa.

Sheila

Cando recibín a autorización, leína. Pensei que o que íbamos facer era simplemente escoitar e ver como representaban unhas persoas un aburrido conto; sen embargo, non foi así:

Entramos nunha sala onde dous chicos moi maxos nos esperaban.

Ó principio movían unha pelota e unha raqueta. Non entedéramos nada porque non falaban.

Despois, representaron outra vez, pero con voces. Resultou moi divertida e aprendimos que, para entender unha historia, ten que haber voces e que estén no noso idioma! Dende aí, explicáronnos en que consistía a dobraxe.

Logo, puxeron un vídeo de Bob Esponxa. Todos preguntamos: E agora

que? Era o noso turno. Nos íamos ser os que falaban! Cada un dicía unha frase do vídeo. A voz pasaba a un micro e a través dos cables chegaba a unha especie de ordenador.

Ó final, puxeron o vídeo enteiro coa nosa voz. Era moi gracioso escoitar a túa voz dentro dun personaxe!

Foi unha experiencia única

Mateo Cruz Núñez

Yo lo que esperaba de ***dobraxa na escola*** era que íbamos a traducir un capítulo o una película de otro idioma y luego con los mismos personajes decir los dialogos traducidos.

Yo tuve una experiencia buena.

Al oírnos me escuchaba diferente aunque el chico nos dijo que esa no era nuestra voz ,era nuestra voz reproducida por un altavoz. A mí me ha encantado.

Samuel Fernández Álvarez

Eu esperabame outra cousa, esperaba que viñeran ao colexio, pero pareceume moi graciosa a dobraxe .Foi moi divertida e pareceume como se fora actor por unha vez. Cando falabamos parecíamos outra persoa .Estabamos divididos en tres grupos nos que nos asignaban unhas frases.

Anxo Garrote Fernández

Hace unos días fuimos a Franciscanas para ver la actividad “Dobraxa na escola”.Cuando llegamos fuimos a una sala de multimedia donde Xurxo y Manuel(los actores de la actividad) se presentaron chasqueando los dedos y tarareando una musiquilla(que nos hizo reír).Después hicieron una pequeña obra con una raqueta con dientes y una pelota con boca y ojos, pero sin hablar. Más tarde la volvieron a hacer, esta vez hablando y grabaron su obra; algunas de sus frases o personajes nos hicieron reír. Después vimos un fragmento de Bob Esponja en gallego y después un poco en japonés .Nos explicaron como se hacía un doblaje. Al final vimos un capítulo de Bob Esponja en gallego e hicimos 3 grupos para una actividad que consistía en leer en alto las frases de los personajes a la misma vez que ellos .

También se eligieron algunos niños para que dijesen en alto la frase de su grupo y era divertido. Lo hicimos varias veces y después de esto volvimos al colegio.¡Me gusto mucho!

Helena

Al llegar al colegio de Franciscanas esperaba lo que ví, enseñarnos como hacer un doblaje y si fuera posible hacer nosotros uno con Rosa ; me pareció muy divertido hacer un doblaje cambiando las voces de los personajes de Bob Esponja ; cuando hice yo una parte del doblaje, me sentí un poco nervioso pero a la vez muy emocionado y me sentí mas calmado al tener a mis comañeros al lado. Al final al oír a mi profesora, a mis comañeros y a mí me reí mucho. Era muy divertido oír a los personajes con nuestras voces.

Joel Ferro Montes

Pareceume unha actividade fantástica dun episodio de Bob Esponxa na que todos aprendimos : a saber actuar, a grabar, a calar...

Unha parte da actividade foi o que me esperaba:

Que traduciran un episodio a un idioma e despois que o reproduciran na televisión. O que non me esperaba era grabar, poñernos diante dun micrófono e escoitar a nosa voz alta e clara.

A profesora fixo moi ben o papel da mestra de Bob Esponxa, e os meus comañeros tamén fixérono moi ben; uns con máis énfasis que outros, pero en xeral bastante ben. Os homes que levaban a actividade eran graciosos e simpáticos. Foi espléndido e espero que se volva repetir algún día.

Cloe Canto Syllá.

Yo esperaba que fuera un poco más aburrido de lo que fue. A la hora de hacerlo, fue muy divertido , sobre todo por eso de que luego oímos nuestras voces y nos dio un poco de vergüenza . Como no pude salir para doblar voy a expresar lo que seguramente sintieron los demás , creo que fue una experiencia inolvidable para mí y para todos .

Jose Juan

Cuando dijeron que la excursión era Dobraxa na escola, me puse contenta, me imaginaba, actores famosos, un estudio de grabación profesional con cabinas para cada actor... Pero al final eran dos chicos, que la verdad no sabía quienes eran, pero parecían muy divertidos, y lo eran. Nos dieron la bienvenida con una canción y un bailecito muy chulos los dos. Nos enseñaron una obra de títeres, de una pelota y una raqueta, nos enseñaron cómo era grabada y quedó muy bonita. Más tarde, nos explicaron un poco lo que era el doblaje. Por lo que yo entendí, es una especie de imitación de un personaje, traduciendo a otro idioma. Nosotros hicimos el doblaje de un capítulo de Bob Esponja, modificado. Algunos de la clase doblaron a algún personaje. Yo fuí una de ellas, y al oírlo sentí un poco de vergüenza. Cuando subí al micrófono, me sentí como una verdadera actriz, todo muy profesional. Me lo pasé muy bien, era todo muy divertido y original. Al escuchar las voces de los demás, me dio mucha risa, por fallos o mucho entusiasmo de más; la profe Rosa imitó a la Sr. Puff, lo hizo muy bien, aunque también daba risa como todos. Me encantó esta excursión. Yo volevería a ir.

Lucía Pinal

Eu esperaba algo máis aburrido, pensaba que sería algo máis serio. Ó explicarnos como se dobraba para entender todo pensei, así se dobra. Ao dobrar a voz de Bob Esponxa estaba demasiado nerviosa e, pensando, que vergoña. Cando a oín , pensei, esa é a miña voz? Non se parecía nada de nada! Ó oír as dos meus comañeros ... Pensei, que raro! Pero gustoume ,despois de todo...era mais divertido que dar clases . Era unha nova experiencia.

Victoria Rodríguez Mariño

Non esperaba que fôsemos a cambiarlle o son aos personaxes. O que primeiro nos mostraron foi una obra de teatro que se trataba dunha pelota e dunha raqueta. Primeiro fixeron a obra sen o son, pero non se entendía nada. Cando a fixeron co son era moi chula. Logo o que fixemos foi cambiarlle a voz aos personaxes coas nosas voces a uns debuxos de Bob Esponxa. A nosa profesora foi a primeira en saír; primeiro a profesora non quería, pero ao final saíu. Despois fomos saíndo cada tres nenos a cambiarlle a voz aos personaxes. O que mais me gustou foi a experiencia de poder cambiarlle as voces. Cando escoitamos as voces daba bastante gracia. Foi unha experiencia moi bonita.

Alba

El doblaje es la acción en la que una persona da su voz a un personaje animado. Cuando hice de actor me sentí feliz pero a la vez nervioso. Cuando me escuché me reí un montón. Me hizo mucha gracia al oírme a mí y a los demás. Fue muy divertido, me gustó mucho y me gustaría hacer más excursiones de este tipo.

Alejandro Álvarez López

Eu esperaba facer tamén as escenas a parte de ler o que nos dicían e volvelo a repetir pero a min aun así gustoume moito. A dobraxe en si gustoume moito ,eles empezaron a facer unha obra pequena, sencilla e moi divertida cuns bonecos moi bonitos e divertidos. A miña experiencia como actriz foi moi boa. Repetiamos varias veces o que nos decían a cada grupo, porque nos dividiron por grupos para que unha persoa de cada grupo salira a dicir unha frase despois de repetila. Eu saín a dicila e foi moi divertido diante dun micrófono. Cando xa acabáramos, escoitamos todo .Cando me escoitei dicir o que me tocou non estaba mal para ser a primeira vez que fixen dobraxe. Por certo, o que dobramos foi un episodio de **Bob Esponxa** e a voz ao principio era da profesora de Bob Esponxa e esa voz dobrouna a nosa profesora Rosa que para ser a primeira vez o fixo moi ben; os demais fixemos os outros personaxes.

Alexia Casas Cerredelo

Miña voz soaba moito máis grave do que era e é. A miña opinión e que foi moi divertida, podería e queredría repetir .É algo bastante educativo cara o ensino dese arte . Creo que a dobraxe é moi importante se non, non poderíamos ver as nosas series favoritas ou sería moi difícil.

Ángel Enriquez Cid

Cuando nos dijeron que íbamos a una actividad llamada “Dobrase na escola” me esperaba una actividad aburrida, donde nos iban a estar poniendo videos de doblajes, como se dobla y demás cosas, pero a los 5 min de llegar nos hicieron una obra con una raqueta y una pelota de tenis con mucha imaginación. Bob Esponja es una serie de televisión. Nosotros esa mañana tuvimos que doblar a sus personajes; pero lo difícil no era hablar delante de un microfono, que lo era, lo más difícil era hablar al mismo tiempo que el muñeco habría la boca. Lo que más gracia me hizo fue ver a Rosa hablar haciendo de profesora en la serie. Lo pasamos muy bien ya que fue una actividad diferente a las demás.

Candela Nóvoa Morales